

TOMPA ZSÓFIA

virágos

tizenéves koromtól járok hozzá.
pontosabban ez nem egészen igaz,
mert nem járok, csak néha összefutunk
az aluljáróban. az élet csupa gaz,
de ő virágokat árul a kertjéből.
ahogy a nagymamám akarta, velem.
de a nagymamám meghalt. rákban. nélkülem.
egy kicsit vele haltam. és ő egy kicsit bennem él.
ahogy öregszem, egyre jobban. mintha napról
napra közelebb lennének egymáshoz,
még közelebb a réginél.
hát azért vettem tőle az első csokrot,
mert a nagymamámra emlékeztetett.
az őszi szél vigyázva botlott. de ez csak idézet.
emlékezet. kezdettől fogva zsófikának hív,
ahogy hívott a nagymamám. aki a meséskönyvben áthúzta
a kislánynevet, s helyette mindenhova ezt írta: zsófikám.
így mesélte nekem a könyvet. az életet.
húsz éve már, hogy tőle, valahányszor látom,
virágot veszek. vagy kapok. szemében mindig,
már középkorú nő, mégis: kislány vagyok.
megveszem tőle a virágot csak úgy. hogy majd
odaadom valakinek. hogy kinek, az olyankor talány.
de mindig élém jön, akinek átadom.
ahogyan életét a nagymamám.

fénykép

gyönyörű hogy nem vagyok
nem készül rólam fénykép
vonásaim az angyalok
az életem vízjel-térkép

olvassák csak és néha tán
el-el is mosolyodnak
gyöngéden a nap nap után
mélyülő árkoknak

mélyére hogyha belenéz
egyikük és a fényben

*arcomon látja az időt
ahogy múlik és telik éppen*

*szárad és megköt mint a mész
mélyíti mind az árkot
bőröm rajzán az írott részt
olvassa mit nem látok*

TÓTH KRISZTINA

Majális

*Platánok zúgnak, száll, kering a vatta,
a szél a nyári hó pihéit felkavarja.*

*A lány tizennyolc-húsz éves lehet,
a hasa óriási, az arca még gyerek.*

*A srác karjára puma tetoválva,
csupa sebhely és karcolás a háta.*

*Fagyival mennek, közben tanakodnak,
hol a színpad, ahol zenélni fognak.*

*A sétaúton a lufiárus mellett
megállnak, összenéznek, mérlegelnek.*

*A lány kiválaszt egyet, megmutatja,
mozdulatlan az izzadt árus arca.*

*Mikor fizetnek, ráilleszti a csőrre:
gyöngyházfényű és rózsaszín a bőre.*

*Géppel lélegzik, elszánt picit teste
puha hárttyából nő feszes kerekre.*

*Majdnem kidurran, a lány felsikolt,
a férfi elköti a gumi köldökszinórt.*

*Magasra tartják, elindulnak vele,
lebeg fölöttük a jövő ígérete.*

*Sétáltatják az életük, a lány örül.
Pár perc, és elfonnyad vagy elröpiül.*

